Ἀπάντησις εἰς συνεργάτην μας

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ

Τοῦ κ. Τ. Πετροπούλου, δικηγόρου

Φίλε Κύριε Διευθυντά,

Ἡ «ἀπὸ τὴν ἔνδοξον ἱστορίαν τῆς Μεραρχίας Πατρῶν τὸ 1918 ἀναδρομὴ εἰς τὸ παρελθὸν» τοῦ κ. Θ. Ἀνδρουτσοπούλου, δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ φύλλον τῆς Δευτέρας 18 παρ. Δεκεμβρίου τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος σας, περιέχει ἱστορικὰς ἀνακριβείας, ἡ ἀνασκευὴ τῶν ὁποίων εἶναι ὑποχρέωσις:

Τὰ στρατιωτικὰ ἐπιτελεῖα δὲν καθορίζουν τὴν ἐθνικὴν πολιτικὴν τῶν Κρατῶν ἀλλ' αἱ ὑπεύθυνοι κυβερνήσεις αὐτῶν. Συνεπῶς οὐδεμίαν ἁρμοδιότητα εἶχε τὸ ἑλληνικὸν ἐπιτελεῖον τοῦ 1915 νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν «αὐστηρὰν οὐδετερότητα», παθ' ἣν οἱ ἑλληνικοὶ λιμένες εἶχον μετατραπῆ εἰς βάσεις ἀνεφοδιασμοῦ τῶν Γερμανικῶν ὑποβρυχίων, ὁλόκληρον σῶμα στρατοῦ (Ροῦπελ) εἶχε μεταφερθῆ εἰς τὴν Γερμανίαν τοῦ Κάϊζερ καὶ ἡ Ἀνατολικὴ Μακεδονία εἶχε παραδοθῆ εἰς τοὺς Βουλγάρους, μόνη δὲ ἁρμοδία νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἐπιβαλλομένης ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος, συνεπῶς καὶ τῆς ἀμέσου ἐξόδου αὐτῆς εἰς τὸν πόλεμον παρὰ τὸν πλευρὸν τῶν ἀσφαλῶν νικητῶν αὐτοῦ, φίλων δὲ καὶ συμμάχων της, ἦταν ἡ λαοπρόβλητος ἐθνικὴ κυβέρνησις τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου.

Πῶς ἀνετράπη τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1915 ἡ νόμιμος αὕτη κυβέρνησις εἶναι γνωστότατον καὶ δὲν χριάζεται νὰ γνωστοποιηθῆ ἤδη. Δὲν ἦτο δὲ μόνον ὀρθὴ ἡ ἐθνικὴ ἐκείνη πολιτικὴ τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ἀλλ' ἦτο καὶ ἡ παρὰ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐγκριθεῖσα. Διότι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λησμονῆται τὸ παηγυρικὸν ὑπὲρ αὐτῆς ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν τῆς 31ης Μαΐου 1915, τὰς ὁποίας διενήργησεν ἡ κυβέρνησις Γούναρη καὶ κατὰ τὰς ὁποίας συνέθησαν τὰ ἑξῆς: Ὁ Βενιζέλος δὲν μετέσχε προσωπικῶς τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος, ἀλλ' εἶχεν αὐτοεξορισθῆ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν κατόπιν τοῦ ἐξαναγκασμοῦ του νὰ παραιτηθῆ. Εἰς τὰς ἐκλογὰς τὸ κομμα τῶν Φιλελευθέρων κατῆλθε χωρὶς τὴν πολύτιμον παρουσίαν τοῦ ἀρχηγοῦ του καὶ μὲ πρόγραμμα τὴν τοποθέτησιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ πλευρὸν τῆς Ἀντάντ.

Οἱ ἀντίπολοί του ἀφ' ἑνὸς ἐξεμεταλλεύθησαν τὴν βαρεῖαν τότε ἀσθένειαν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ ἀφ' ἑτέρου διεκήρυξαν εἰς τὸν λαόν, ἂν θέλῃ πόλεμον, νὰ ψηφίσῃ Βενιζέλον, ἂν θέλῃ εἰρήνην, αὐτούς. Καὶ ὁ λαὸς ἀπήντησε μὲ τεραστίαν πλειοψηφίαν ὅτι ἤθελε τὸν Βενιζέλον καὶ τὴν πολιτικήν του, ἀπεδοκίμασε δὲ τὸν Γούναρην καὶ τοὺς λοιποὺς ἀντιπάλους τοῦ Βενιζέλου, ὡς καὶ τὰ ἐκλογικά των συνθήματα.

Καὶ ὅμως οὐδὲ τότε ἡ γερμανόφιλος στρατιωτικὴ καὶ λοιπὴ κλίκα ὑπετάχθη εἰς τὴν λαϊκὴν θέλησιν καὶ εἶναι αὐτὴ καὶ μόνη ὑπαιτία καὶ ὑπεύθυνος τοῦ διχασμοῦ. Καὶ τὸ κίνημα τῆς Θεσσαλονίκης δὲν ἐπεχειρήθη ἀπὸ παράνομον κυβέρνησιν Βενιζέλου, ἀλλ' ἦτο ἐθνικὴ στρατολαϊκὴ ἐπανάστασις κατὰ τῆς παρανομίας τῶν Ἀθηνῶν, τὴν ὁποίαν ἀπεμάκρυναν τὸν Ἰούνιον 1917 οἱ Σύμμαχοι, καθόσον ἐπεβουλεύετο ὄχι μόνον τὰ ἑλληνικὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, ἀλλὰ καὶ τὰ γενικώτερα πολεμικὰ συμφέροντα τῆς Ἀντάντ. (Ἐφοδιασμὸς Γερμανικῶν ὑποβρυχίων εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς λιμένας μεταφορὰ ἑλληνικοῦ στρατιωτικοῦ σώματος εἰς Γερμανίαν, παράδοσις Ροῦπελ καὶ Ἀνατολικῆς Μακεδονίας εἰς τοὺς Βουλγάρους καὶ πλεῖστα ἄλλα, τὰ ὁποῖα δὲν ἀπαριθμοῦνται, ἀλλὰ καὶ δὲν λησμονοῦνται.

Τίνα τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐφαρμοσθείσης ἀπὸ τοῦ θέρους 1917 ἐθνικῆς πολιτικῆς τοῦ Βενιζέλου ἐπίσης εἶναι γνωστὰ διότι δὲν ἀνεκτήθη μόνον ἡ Ἀνατολικὴ Μακεδονία, ἀλλὰ ἡ Ἑλλὰς ἔφθασε μέχρι τοῦ Βοσπόρου καὶ τῆς ἑλληνικῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ ἐπραγματοποιήθη οὐσιαστικῶς διὰ τῆς συνθήκης τῶν Σεβρῶν ἡ ἀνασύστασις τῆς Ἑλληνοβυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας. Θὰ ἦτο δὲ πρωτάκουστον νὰ μείνῃ ἀτιμώρητον ἕνα στασιαστικὸν στρατιωτικὸν κίνημα ἐν ὥρᾳ μάχης τοῦ ἔθνους κατὰ τῶν προπαιωνίων του ἐχθρῶν, ὡς ἐκεῖνο, ὅπερ ἀναφέρει εἰς τὸ δημοσίευμά του ὁ κ. Θ. Ἀνδρουτσόπουλος, ἀδιάφορον ἂν ὠφείλετο εἰς τὴν σατανικὴν ἐκείνην προπαγάνδαν ἔργον τῶν αὐτῶν ἐχθρῶν τῆς Ἑλλάδος, ὅπερ καθίστα ἔτι μᾶλλον ἐπιβεβλημένον τὸν κολασμὸν τῆς στάσεως ἐν μέσῳ πολέμῳ. Καὶ θὰ ἦτο μωρὸν τοὐλάχιστον διὰ τὴν ἡγεσίαν τοῦ νικηφόρου πολέμου 1917 — 1920 νὰ στέλλῃ εἰς ἐκεῖνον τὸν τομέα τοῦ μετώπου τὴν τρίτην Μεραρχίαν Πατρῶν ὡς «Γουναρικὴν», καθὼς γράφει ὁ κ. Θ. Ἀνδρουτσόπουλος, ὁ ὁποῖος δὲν γνωρίζομεν ποῦ τὴν εὗρῆκεν ὡς τοιαύτην, δηλαδὴ «Γουναρικὴν», ὅταν ἀπετελεῖτο ἀπὸ παιδιὰ τοῦ λαοῦ τῆς περιφερείας Πατρῶν, ὅστις εἰς τὰς προσφάτους ἐκλογὰς τῆς 31ης Μαΐου 1915 ἔστειλεν εἰς τὴν Βουλὴν 15 Βενιζελικοὺς βουλευτὰς καὶ μὲ μόλις διασωθέντα τὸν Γούναρην 16.

Θλιβόμεθα κυριολεκτικῶς, διότι ἡ ἐγκληματικὴ προπαγάνδα τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν τῆς Ἑλλάδος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης παρεπλάνησεν εἰς μίαν ἀντεθνικὴν ἐνέργειαν μερικοὺς γενναίους ἀναμφισβητήτως συμπατριώτας μας, ἀλλὰ ἀποκρούομεν ἐντόνως τὴν προσπάθειαν τῆς μεταθέσεως τῶν εὐθυνῶν εἰς τὴν ἔνδοξον πολιτικὴν καὶ στρατιωτικὴν Ἡγεσίαν τοῦ πολέμου 1917 — 1920, ὑπὸ τὴν ὁποίαν καὶ ἡ Ἑλληνικὴ — ὄχι δὲ «γουναρικὴ»— τρίτη Μεραρχία Πατρῶν μαζὶ μὲ ὅλον τὸν ἄλλον Ἑλληνικὸν Στρατὸν ἐσυνέχισε τοὺς ἐθνικούς μας θριάμβους εἰς ἐφαρμογὴν τῆς μόνης ἀποδειχθείσης ὀρθῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς τοῦ μόνου Μεγαλυτέρου Ἕλληνος τῆς ἐποχῆς μας Ἐλευθερίου Βενιζέλου.

Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς

ΤΑΚΗΣ Κ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Δικηγόρος

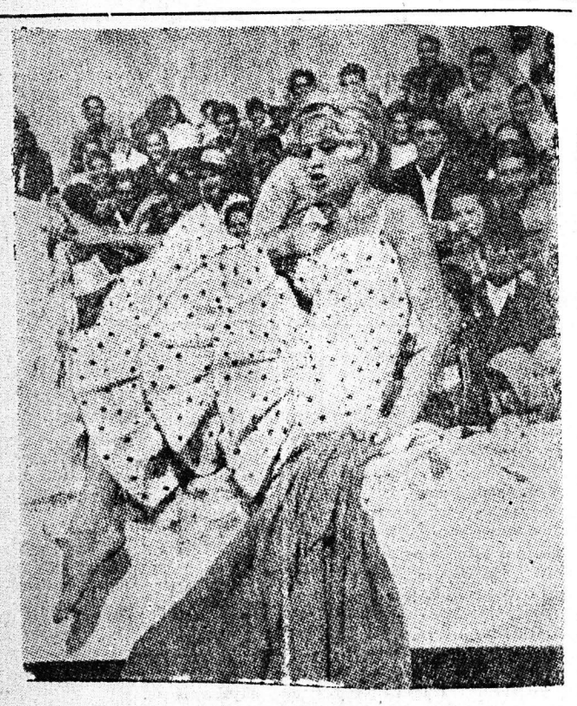

Ἡ Μπριτζίτ Μπαρντώ, ἡ θρυλλική Μπεμπέ, ἀφοῦ κατέκτησε τὶς καρδιὲς ὅλου τοῦ κόσμου, ἀπὸ τινος χρόνου ἄλως ἀπροσδιακήτως ἔχει γίνη ὁ στόχος τῶν Γάλλων ἐθνικιστῶν τοῦ ἐπαναστάτου στρατηγοῦ Σαλάμ, ὁ ὁποῖος μάχεται διὰ μίαν Ἀλγερίαν Γαλλικήν. Καὶ ἡ Μπεμπὲ βεβαίως δὲν εἶναι ἐμπόδιον εἰς τὰ σχέδιά του. Ἀπλούστατα ἔφθασε νὰ θεωρῆται.. ἐθνικὸν κεφάλαιον καὶ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτὴν ἡ ἐξαφάνισίς της προκαλεῖ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Γαλλικῆς Κοινῆς Γνώμης. Ἐν τῷ μεταξὺ πάντως ἡ Μπαρντὼ ὅπως δεικνύει καὶ ἡ εἰκών, δὲν ἔχασε ποτὲ τὴν ἀμεριμνησία της.

Ἕνα ἀκόμη σημείωμα

ΔΙΑΤΙ ΕΠΙΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟΝ

Τοῦ κ. Σωτηρ. Α. Γκολφινοπούλου

Εἶναι γνωστὸν ἐκ τῆς ἱστορίας Παυσανίου (Ἀχαϊκὰ) ὅτι τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν ἐκόσμουν ἐν τῇ Ἀρχαιότητι Ναοί (Ἱερά) Στοαί, Ἀγάλματα, Ὠδεῖον ὀνομαστόν, μνημεῖα περιφανῆ τῆς Τέχνης καὶ τῆς ἐμπνεύσεως. Μεταξὺ δ' αὐτῶν «ὡκοδόμητο» Ναὸς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου ἐξάστηλος «ζωοφόρος κεκοσμημένος» τιμώμενος ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἀρτέμιδος, ἤτις, καὶ ὡς χορηγὸς λαφύρων κατὰ λεκτικὴν συγκοπὴν «ΛΑΦΡΙΑ» ἀπεκαλεῖτο.

Ἐν τῷ Ἱερῷ ἐκείνῳ ἦτον ἀνατεθειμένον καὶ ἄγαλμα τῆς τιμωμένης θεᾶς ἐν στάσει θήρας, κατεικευασμένον ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλεφαντόδοντος. Πορα πλεύρως δ' αὐτοῦ «ὡκοδόμητο» ἕτερον ἐπίσης μεγαλοπρεπὲς ἐκ τοῦ αὐτοῦ μαρμάρου «Ἱερὸν» τῆς ΠΑΝΑΧΑΙΟΥ ΑΘΗΝΑΣ, ἤτις ὡς θεὰ τῆς Σοφίας, πλειότερον τῶν ἄλλων λατρευομένη, μὲ δόρυ καὶ ἀσπίδα ἀπετέλει καὶ τὸ σύμβολον τῆς πόλεως. Ὀλίγον δ' ὑψηλότερον τῶν δύω τούτων, λαμπρῶν «Ἱερῶν» ἔκειτο ὁ Ναὸς (Ἱερὸν) τοῦ Ἀσκληπιοῦ Ἰατροῦ καὶ τῆς ὑγείας φύλακος. «Ἐστεισ δὲ ὁς (Ἱερὸν) τοῦ Ἀσκληπιοῦ Ἰατροῦ καὶ Ἱερὸν Πατρεῦσιν Ἀσκληπεῖον ὑπὲρ τὴν Ἀκρόπολιν». Τὸ ὅλον θαυμαστὸν συγκρότημα, ὀλίγον κατωθεν τῶν ἄνω συνεπλήρουν ὁ Ναὸς «Ἱερὸν» τῆς Ρέας (Κυβέλης) Μητρὸς τῶν θεῶν, τῆς ὁποίας ἱερεῖς ἦσαν οἱ Κορύβαντες, δαίμονες Πολιοῦχοι, περὶ ὧν προσεχῶς. Οὕτω κατὰ τὴν ἀπαρχαιμιλλον ἐκείνην ἀκμὴν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ ἡ Ἀκρόπολις τῶν Πατρῶν ὑπῆρξεν ἑστία ἀνεκτιμήτων θησαυρῶν.

Ἀλλ' ἐν τῇ διαδρομῇ τῶν αἰώνων μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ρώμης κατάλυσιν τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας, πλεῖστοι τῶν τοιούτων θησαυρῶν ὑπὸ τοῦ δουκτήτορος ἀνηρπάγησαν καὶ μὲ τὴν ἐμφάνισιν τῆς νέας τοῦ Ναζωραίου θρησκείας τὰ εἴδωλα κατέπεσαν.

Δὲν εἶναι βεβαίως ἀντικείμενον τῶν γραμμων τούτων ἡ ἐξιστόρησις τῶν τραγικῶν λεπτομερειῶν, αἵτινες ἄρδην μετέβαλον τὴν ὄψιν καὶ τὴν σφριγῶσαν τότε ζωὴν τῆς πόλεως.

Τὸ κυριώτερον ὅμως κατ' αὐτῆς πλῆγμα μετὰ τὰς ἑκάστοτε βαρβαρικὰς ἐπιδρομὰς κατέφερεν ἡ ἀποφράδος μνήμης ΦΡΑΓΚΟΚΡΑΤΙΑ. Στίφη ἀλητῶν Βουργουνδίων Γάλλων. Ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἐκ Καμπανίας Γουλιέλμου Σαμπλίντ. ὅλως ἀπροπτως μετὰ σφοδροτάτην διὰ πολιορκητικῶν μηχανῶν προσβολὴν τὴν 1 Μαΐου 1205 ἀποβιβασθέντων. κατώρθωσαν νὰ κατακτήσωσι τὴν ἀπαρασκεύως κατάπλη κτον πόλιν,

Καὶ διὰ νὰ μονιμοποιηθῶσι ἔστευσαν νὰ κτίσωσι τὸ Φρούριον διὰ τοῦ ὁποίου κυρίως κατωχύρωσαν τὴν κατάκτησιν ὁλοκλήρου τῆς Πελοποννήσου. Ἀριστουργήματα γλυπτικῆς τέχνης οἱ ὠμοὶ κατακτηταὶ ἀνηλεῶς ἐχρησιμοποίησαν, Ἔτσι, εἰς τὰ ἄνευ τινος ρυθμοῦ τεῖχη αὐτοῦ φύρδην μίγδην καθορῶνται ὡραῖα κιονόκρανα. τεμάχια Δωρικῶν καὶ Ἰονικῶν σημαλῶν καὶ λευκοτάτου τῆς Πεντέλης μαρμάρου. ὡς καὶ γωνιαῖοι ὀγκόλιθοι τοῦ Ἀράξου καὶ τοῦ ἐν τῇ Στερεᾷ ἀπέναντι Ταφιασοῦ (Κλόκοβας) θραῦσμα ταστηλῶν ἐκ μέλανος γρανίτου, τεμάχια ἐπιστηλίων τριγλύφων καὶ μετώπων ἐκ τῶν ὡς ἄνω «Ἱερῶν» ἀφευδῆ μαρτύρια τοῦ περιφήμου ἐκείνου χώρου.

Παρεκτὸς λοιπὸν τῆς ἐπιβαλλομένης ἐν κατεδαφίσει ἐξαφανίσεως μιᾶς τοιαύτης θλιβερᾶς ἀναμνήσεως, πλὴν τοῦ ἐξωραϊσμοῦ θὰ ἐπακολουθήση μετ' ἀποτελεσματικὴν ἐκ βαθέων ἐκσκαφὴν καὶ ἱστορουμένηπολίχνη τῶν Πατρῶν ΑΡΟΗ. Καὶ ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν Δημοτικῆ ἄλλοτε χορηγήσῃ, ἐκ τῶν ἐκεῖ εὑρημάτων ΔΗΜΟΣΙΑ μόνον ἀπεκαλύφθησαν τοιαῦτα. κοσμοῦντα ἤδη τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Μουσεῖον ἐκτὸς ἄλλων καπηλικῶς λάθρα εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξαχθέν των ὡς ἡ ἐν τῷ διασήμῳ Βρετανικῷ Μουσείῳ ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλεφαντόδοντος ἀσπὶς τῆς Παναχαΐδος Ἀθηνᾶς. Μεταξὺ δ' αὐτῶν ἐξέχουσαν κατέχει θέσιν ὁ ΜΑΡΣΥΑΣ ὁ κατὰ τὴν μυθολογίαν υἱὸς τοῦ Ὀλύμπου Σάτυρος —Μουσικός. Τὸ θαυμάσιον τοῦτο ἔργον τοῦ ἐξ Ἀττικῆς περιφήμου ἀγαλματοποιοῦ Μύρωνος ἀκμάσαντος κατὰ τὸ 460 π. χ. ἀνευρεθὲν ἐν ἀνασκαφαῖς τοῦ Φρουρίου κατὰ τὸ ἔτος 1876, ἐπωλήθη ἀντὶ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΛΙΡΩΝ ΣΤΕΡΛΙΝΩΝ εἰς τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον, παρὰ τοῦ ὁποίου καὶ ζητήσας προθύμως ἔλαβον καὶ κατέχω φωτογραφίαν τοῦ ὡραίου ἀγαλματίου μετὰ τῶν σχετικῶν λεπτομερειῶν, κατὰ τὰς ἐπανειλημμένας ἀνὰ τὴν Ἑσπερίαν πρὸ ἐτῶν διαδρομάς μου, ἐν ταῖς ὁποίαις συμπεριελήφθον καὶ τὴν τόσον ἐνδιαφέρουσαν ἐπίσκεψιν τῆς ἰδιορρύθμου Πρωτευούσης τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἵνα πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀποκομίσω καὶ τὴν ἀνάμνησιν πολυτίμου ἀρχαίας Δόξης κειμηλίου τῆς προσφιλοῦς ἡμῶν πόλεως.

ΣΩΤΗΡ. Α. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας τῶν Φίλων τοῦ Βιβλίου κλπ.

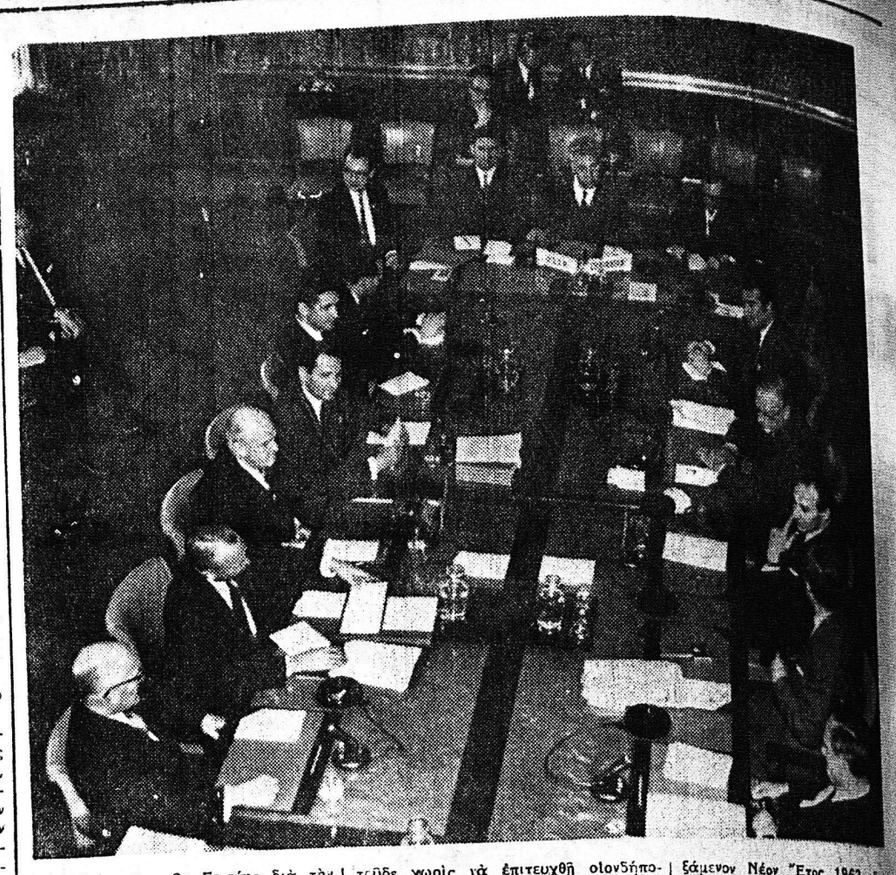

Ἡ διάσκεψις τῆς Γενεύης διὰ τὴν ἐκαστοπὴν τῶν θερμοπυρηνικῶν δοκιμῶν ἔχει συνεδριάσει 398 φορὰς μέχρι τοῦδε χωρὶς νὰ ἐπιτευχθῇ οἱονδήποτε ἀποτέλεσμα. Ἂς ἐλπίσωμεν, ὅτι κάποια λύσις θὰ εὑρεθῇ κατὰ τὸ ἀρξάμενον Νέον Ἔτος 1962 ἵνα σώσῃ ἡ ἀνθρωπότης ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὸν κίνδυνον τῆς ραδιενεργείας.

Εἰδήσεις, σχόλια, παρατηρήσεις

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΑΘΗΝΑΙ (15. ὑπηρ.). Συμφωνα μὲ τὰ στοιχεῖα τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τὰ προερχόμενα ἀπὸ τὴν «Ἔρευναν Οἰκογενειακῶν Προϋπολογισμῶν ἀστικῶν νοικοκυριῶν», οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς Πρωτευούσης πληρώνουν, ἑβδομαδιαίως καὶ κατὰ μέσον ὅρον 68,6 δρχ. διὰ κρέας, διὰ τὸ αὐτὸ διάστημα καὶ πάλιν κατὰ μέσον ὅρον οἱ Θεσσαλονικεῖς πληρώνουν 49 δρχ., οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων 30—80 χιλ. κατοίκων 50 δρχ. καὶ τῶν μικροτέρων πόλεων (10—30 χιλ. κατοίκων) 41 δρχ.

Σημειωτέον ὅτι περισσότερον ὅλεον καὶ χοιρινὰν κρέας καταναλίσκουν οἱ κάτοικοι τῶν μικροτέρων πόλεων, περισσότερον μοσχάριον, πουλερικὰ καὶ ἀλλαντοειδῆ οἱ Θεσσαλονικεῖς καὶ περισσότερον ἀρνίσιον οἱ κάτοικοι τῆς Πρωτευούσης.

Ἐξ ἄλλου τὰ νοικοκυριὰ τῶν ἑλληνικῶν ἀστικῶν περιοχῶν χρησιμοποιοῦν εἰς τὸ μαγείρευμά των κυρίως τὸ πετρέλαιον, ὡς ἀποδεικνύει ἡ Ἔρευνα Οἰκογενειακῶν Προϋπολογισμῶν τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας. Τὰ 63, 7% τῶν νοικοκυριῶν χρησιμοποιοῦν πετρέλαιον, τὰ 14% τὸν ἠλεκτρισμὸν, τὰ 8,5% τὰ καυσόξυλα, τὰ 6% τοὺς ξυλάνθρακας, τὰ 5,2% τὸ ὑγραέριον, τὰ 2,3% τὸ φωταέριον.

ΥΨΗΛΟΤΕΡΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑ

Ἡ Κυβέρνησις, ἐν τῇ προσπαθείᾳ της ὅπως τονώσῃ τὴν οἰκονομικὴν δραστηριότητα τῆς χώρας καὶ δημιουργήσῃ τὰς προϋποθέσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐξασφαλίσουν εἰς αὐτὴν ἐπιταχυνόμενον ρυθμὸν οἰκονομικῆς προόδου, ἔθεσεν ὡς κύριον αὐτῆς σκοπὸν τὴν ταχεῖαν ἀνάπτυξιν τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας.

Οὕτω, ἐνῷ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, διετηρήθη ἡ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη κτηθεῖσα νομισματικὴ καὶ οἰκονομικὴ σταθερότης, τὴν ὁποίαν οὐδέποτε ἄλλοτε ἐγνώρισεν ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὸν μακρὸν οἰκονομικὸν βίον της, συνεπείᾳ τῆς σταθερότητος ταύτης καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸ ἐθνικὸν μας νόμισμα αἱ καταθέσεις τῶν ἰδιωτῶν εἰς τὰς Τραπέζας ηὐξήθησαν ραγδαίως καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ αὐξάνουν παρὰ τὴν συμπίεσιν τῶν ἐπιτοκίων.

Εἰς τὴν διατήρησιν τῆς οἰκονομικῆς ταύτης σταθερότητος συνέβαλε καὶ ἡ ἐξυγίανσις τοῦ δημοσιονομικοῦ τομέως, εἰς τρόπον ὥστε παρὰ τὰς δοθείσας αὐξήσεις εἰς μισθοὺς αἰσυντάξεις καὶ παρὰ τὰς εἰς διαφόρους περιπτώσεις ἐλαφρύνσεις τῶν φορολογικῶν βαρῶν, τῶν ἀσθενεστέρων οἰκονομικῶς τάξεων, ὁ κρατικὸς προϋπολογισμός, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸ παρελθὸν ἐνεφανίζετο μονίμως ἐλλειμματικός, νὰ δύναται νὰ συμμετέχῃ ἀπὸ τοῦ 1957 εἰς τὴν χρηματοδότησιν παραγωγικῶν ἐπενδύσεων. Οὐχ' ἧττον καὶ ἡ συνολλαγματικὴ κατάστασιν τῆς χώρας σημειώνει περαιτέρω, βελτίωσιν, ἡ ὁποία ἐπιτρέπει πλήρη αἰσιοδοξίαν.

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ὑπὲρ πᾶν ἄλλο δημιουργεῖ πλήρες αἴσθημα ἀσφαλείας εἶναι ἡ παρατηρουμένη στα θερὰ αὔξησις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Κατὰ τὴν τετραετίας 1955— 69 τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα εἰς τρεχούσας τιμὰς ηὐξήθη ἀπὸ 54.620 ἑκατ. δρα χμῶν εἰς 75.400 ἑκατ. καὶ κατὰ τὸ 1960 ἐκτιμᾶται ὅτι θὰ ἀνέλθῃ εἰς 80.000 ἑκατ., ἤτοι εἰς τὸ διάστημα τῆς πενταετίας σημειώνει αὔξησιν κατὰ 46,5% περίπου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΖΑΚΥΝΘΟΝ

Συμφώνως πρὸς ἐπισήμους ἐκθέσεις κατὰ τὰ β' καὶ γ' τρίμηνα Ἀπριλίου —Σεπτεμβρίου 1961, ἐξετελέσθησαν ὑπὸ τῆς Νομαρχίας Ζακύνθου διάφορα ἔργα κοινῆς ὠφελείας, ὕψους δρ. 9.800.000.

Οὕτω συνεχίσθησαν αἱ ἐργασίαι ἀνεγέρσεως ἓξ Ἱερῶν Ναῶν εἰς τὴν τὴν πόλιν τῆς Ζακύνθου, εἰς Ἄνω Βολιμὰς καὶ εἰς Λυκανά.

Ἐπερατώθησαν, ἐξ ἄλλου αἱ ἐργασίαι ἐπισκευῆς, τοῦ γ' δημοτικοῦ σχολείου Ζακύνθου καὶ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Ἀμπελοκήπων, συνεχίζεται ἡ ἀνέγερσις τοῦ διδακτηρίου Κερκύρας Μεγαλωνίου καὶ τοῦ Γηροκομείου Ζακύνθου. Παραλλήλως ἐγίνετο ἐργασίαι ἔξις τῶν ἔργασιῶν ἀνεγέρσεως ἀνωτέρου σεσίου Σολωμοῦ καὶ ἐπιφανείας Ζακυνθίων καὶ ὁ ἐξοπλισμὸς τοῦ Γηροκομείου Ζακύνθου.

Εἰς τὸν τομέα τῆς ὁδοποιΐας, ἐγένετο, ἀνεπτύχθη ἀνάλογος δραστηριότης. Ἐπερατώθησαν αἱ ἐργασίαι ἀποκαταστάσεως ζημιῶν ἐπὶ ἐπαρχιακῶν ὁδῶν τῆς Ζακύνθου, ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Ζακύνθου—Κερίου καὶ τῆς παραλιακῆς τοιαύτης καὶ τέλος, ἐγένετο ὁ ἀναθαρισμὸς τῆς λεκάνης τοῦ λιμένος τῆς Ζακύνθου.

Κατὰ τὸ ὑπ' ὄψιν ἐξάμηνον ἐπετώθησαν 235 μικρὰ κοινωφελῆ ἔργα γεωργικὰ καὶ ἐξυγιαντικὰ καὶ ἐκτελέσθησαν τὰ ἔργα ἀποστραγγίσεως τοῦ ἕλους τῆς Κοινότητος Κερί καὶ ὡς καὶ τὰ ἔργα διευθετήσεως χειμάρρου Ἁγίου Χαραλάμπους Βολικοῦ—Χαμουζᾶ.

ΑΥΤΟΜΑΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΒΑΦΗΣ ΔΕΡΜΑΤΙΝΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ ΣΑΣ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΟΥΜΕΝ ΟΤΙ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΠΟΥ ΕΓΚΑΤΕΣΤΗΣΕ ΝΕΩΤΑΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΒΑΦΗΣ ΔΕΡΜΑΤΙΝΩΝ ΕΙΔΩΝ (Τσάντες, παπούτσια, ζῶνες) ΩΣ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΣΤΙΛΒΩΜΑΤΟΣ. ΑΙ ΒΑΦΑΙ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ, ΤΕΛΕΙΩΣ ΑΠΟΡΡΟΦΗΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΝΤΟΧΗΣ

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΑΥΤΟΜΑΤΟΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΣΤΙΛΒΩΤΗΡΙΟΝ ΚΑΙ ΒΑΦΕΙΟΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΛΑΧΟΥ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 50 - ΤΗΛ. 50 06 (ἔναντι Κατράντζου)

ΜΟΔΕΣ ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ

Ὅσες ἐνδιαφέρεσθε:
* Γιὰ ἕνα ἐκλεκτό, κομψὸ καὶ τέλειο ρεμα, ταγιέρ, παλτὸ κλπ, ὅπως τὸ θέλετε στὰ πιὸ καλὰ ψιγουρίνια
* Γιὰ ἕνα Κροκὶ—Πατρὸν στὰ μέτρα τοῦ σώματός σας, ἐκ τῆς τελευταίας μόδας ποὺ ἐπέδειξαν οἱ οἶκοι τῶν Παρισίων.
* Γιὰ ἐκμάθησιν Γεωμετρικῆς Κοπτικῆς ἐντὸς δύο μηνῶν κατὰ τὸ νεώτερον σύστημα τῶν Παρισινῶν Σχολῶν.
* Ἐπισκεφθῆτε τὸ Ἐργαστήριον Ἐλευθέρων Σπουδῶν τῆς Μοδίστας κ. ΒΑΣΩ ΛΑΓΑΡΗ-- ΜΕΡΕΜΕΤΗ Κανακάρη 96 — ΠΑΤΡΑΙ. Τηλ. 34—

ΠΡΟΤΥΠΑ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ
ΛΟΓΙΣΤΗΣ—ΛΟΓΙΣΤΡΙΑ
Ὁ καλλίτερος ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς τῶν νέων. Τὰ Φροντιστηριά μας σᾶς ἐγγυῶνται πλήρη κατάρτισιν.
Κανακάρη 171. τηλ. 56—22

ΜΕ ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΔΙΑΘΕΤΟΜΕΝ

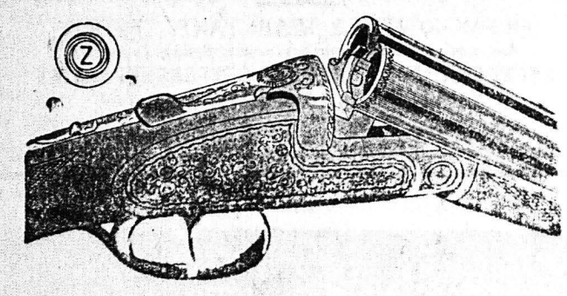

Τὰ καλύτερα Κυνηγετικὰ ὅπλα. Ἔχομεν τὴν πλουσιωτέραν συλλογὴν εἰς δίκαννα, μονόκαννα καραμπίνες. Φλώμπερ καὶ ἀεροβόλα Ἀντιπροσωπεύομεν τὶς καλλίτερες μάρκες καὶ παρέχομεν τὰς μεγαλυτέρας εὐκολίας πληρωμῆς.
ΡΑΔΙΟ - ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ
Κορίνθου 254 — Τηλ. 22-74 ΠΑΤΡΑΙ

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ - ΦΟΡΕΜΑΤΑ - ΤΡΕΝΣΚΟΤ
Καὶ ὅλα τὰ ἐνδύματα ὡς καὶ νυφικὰ ἀραχνοϋφαντα
Καθαρίζονται εἰς τὸ
ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΘΕΟΧΑΡΗ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 315—τηλ. 36—59
Ἐξυπηρέτησις πελατῶν διὰ τοῦ αὐτοκινήτου μας